

under de Betingelser, at Du faaer 50,000 Rb. foruden de Pensioner, der følge med, og overlader til Dig at styre dine Sager, som Du vil; men denne Bestemmelse fraveg Rigsdagen selv, idet den ved Love om Udbetaling af Gager og Lønninger i forskellige Finantsaar tvang Theatret — jeg troer, det var paa Ministeriets Forslag, men i ethvert Tilfælde var det ved en Lovbestemmelse — til at udbetale Sædtillæg til de fast ansatte og give de Funktionærer, som ikke vare fast ansatte, en Udsigt til at faae et lignende Tillæg. Derved, siger jeg, har Rigsdagen selv fraveget det Princip, den fastslog med de 50,000 Rb., og saa forøvrigt givet Frihed for Theatret til at handle som det vilde. Rigsdagen har indblandet sig i Theatrets Affærer ved en Lovbestemmelse, og det var en Feil, den begik — jeg har sagt det i rette Tid, og jeg gjentager det — men denne Feil er begaaet, og nu finder jeg, at naar Bestemmelsen om Sædtillæget medfører en større Udgift end den, man oprindeligt har tænkt sig, nemlig 15,000 Rb., saa kan det være billigt, at Rigsdagen bevilger dette Mere. Beløbet 25,000 Rb. stilles forøvrigt ikke op som en fast Sum, der gives, men som en Sum, indtil hvilken der kan gaaes, og for Finantsaaret 1864—65 vil det, som jeg allerede engang tidligere har tilladt mig at bemærke, være ganske ligegyldigt, hvad enten man sætter 15 eller 25,000 Rb., thi der vil ikke komme Noget til Anvendelse ud over de 15,000 Rb.

Søgsbro: Jeg er i flere Punkter enig med den ærede Taler, der nu satte sig, angaaende Theatret, men det forekommer mig dog, at Forholdet blev lidt uklart ved hans Fremstilling. Det forholder sig ganske rigtigt, at der blev sluttet en Overenskomst om 50,000 Rb., og at denne Overenskomst er fravegen, men da man fraveg den, blev der sluttet en ny, og det er den, som der her er Tale om, at vi atter skulle fravige, det er Forfjellen. Der blev sluttet en ny Overenskomst om, at Theatret skulde have Sædtillæg, ikke efter vort, men efter Ministerens Forslag; det er ikke Noget, som vi have paatvunget Theatret, men det er Noget, som det har bedet os om, og vi ere gaaede ind derpaa,

idet vi have stillet den bestemte Betingelse, at dette Sædtillæg skulde udredes af Reservefonden, og at først, naar denne ikke kunde overkomme det, skulde Finantserne træde til med et Tilskud af indtil 15,000 Rb.; der staaer udtrykkelig i Loven „af indtil 15,000 Rb.“ Det maa maaskee være mig tilladt at oplæse det Par Linier, der omhandler det Punkt i Loven af 19de Febr. 1861 om Lønninger for Kongerigets Embedsmænd. Det hedder der: „disse Lønningstillæg . . . udredes af Theatrets Reservefond, dog kan, forsaavidt fornødent gjøres, af Kongerigets Finantser hertil tilskydes et Beløb af indtil 15,000 Rb. for Finantsaaret 1861—62.“ Ministeriet forlangte, at Folkethinget skulde sikkre Theatret et saadant Tilskud i 5 Aar, men det undslog sig derfor, og sagde: vi gaae kun ind derpaa for 1 Aar. Det kan da ikke beskrives, at det var Ministeriet, der kom og bad Folkethinget om et nyt Tilskud, og at dette indbrømmede det, men paa en betinget Maade. Det har endog viist sig saa rundhaanddet, at det siden den Tid har vedblevet at give disse 15,000 Rb., uagtet Loven ikke har tilfagt Theatret det. Men hvad Tak have vi havt derfor? Kun den, at man paastaar, vi ere pligtige ikke alene til at hbe de 15,000 Rb., men endog et nyt Tilskud ud derover paa 10,000 Rb. Det kan jeg ikke kalde andet, end Forsøg paa at bryde en Overenskomst, ikke fra Rigsdagens Side, men fra Theatrets og Theaterbestyrelsens Side. Der er iaar saameget mindre Anledning til at gaae ind derpaa, som den ærede Minister udtrykkelig har forfikkret os, at der iaar ikke er Brug for disse 10,000 Rb., men at det kun er „en Borgen for at sikkre Theatret det fuldstændige Sædtillæg“; en saadan Borgen er det, vi ikke skulle give. Vi skulle forbeholde os den samme Frihed, vi altid have havt til at kunne bevilge, hvis vi finde, at Omstændighederne fordrer det, men vi skulle ikke iaar, da der aldeles ingen Anledning er dertil, bevilge det alligevel, thi derved vilde vi flaae denne Bevilling fast for enhver kommende Tid. Altsaa, hvis Rigsdagen vil forbeholde sig den samme Frihed, som i 1861, skal den ikke vedtage Tilskudet af disse 10,000 Rb. Theatrets øvrige Stilling skal jeg ikke gaae ind paa. Vi have jo hørt modsatte Meninger derom. Den